

Η μεγάλη μοίρα

...ενθ' η μεγάλη μοίρα κομίζει
Σοφοκλής, Φιλ. στιχ. 1.466

Ας είσαι καλά, αμφιθάλλαση Λήμνο.
Κάμε να φτάσω αμέμπτως
εγώ και τούτοι οι συντρόφοι μου
εκεί στη Μακρόνησο,
στα δόντια
του δικού και ξενόφερτου λύκου.
Εκεί όπου η μεγάλη Μοίρα με σέρνει.

Θα πάμε όλοι ενωμένοι, μαζί,
αλλά
καθένας κι η Μοίρα του.
Ας μου ριχτούνε οι ύαινες,
ας γιομίσουν πληγές το κορμί μου,
ας ματώσουν ακόμα τα χέρια τους,
δική τους ντροπή.

Για ν' αντέξω
θα θυμάμαι
των γονιών μου τα πρόσωπα,
τα ορθά κυπαρίσσια, φωτεινά
την αυγή και το σούρουπο,
τις ντοματιές το βραδί στο περιβόλι μας
και το κλήμα στην ξώπορτα.

Η λευτεριά κοστίζει ακριβά
κι αίμα, αίμα το τίμημα.